

нитъ изследвания за отдѣлнитѣ страни не давали да се заключи за съществуването на връзка между безработицата и реалнитѣ заплати, макаръ мнозина статистици да сж очаквали противното. Дветѣ криви изтъкваха известна корелация, но тя се обуславяла отъ въздействието на други причини. Споредъ него, трѣбва, преди всичко, да се проучи разпредѣлението на националния доходъ, за да се установи, дали повишението на реалнитѣ заплати на работнитѣ и това на реалната печалба на капиталиста не сж имали за последица едно намаление на облагитѣ на предприемача. Защото намалението печалбата на предприемача може косвено да предизвика безработица.

При разискванията въ секцията францускиятъ статистикъ *Рюефъ* забелязалъ, че предприетитѣ проучвания би трѣбвало да обхвалятъ периода отъ 1919 год., а не само годинитѣ следъ 1924. Отъ друга страна, той намира, че движението на работническитѣ заплати трѣбва да се съпоставя съ движението на ценитѣ на едро, а не съ поскупването (което се измѣрва съ ценитѣ на дребно на най-необходимото за преживѣване), тъй като индексътъ на ценитѣ на едро е най-доброто разполагаемо приближение до индекса на общото ниво на ценитѣ. *Жини* и *Симпанъ* поддържатъ, че въпросътъ трѣбва да се разглежда не само отъ чисто статистическо, но сжщо и отъ стопанско гледище, а *Прибрамъ* пожелалъ да се даде точно опредѣление на понятието реална заплата.

Секцията, а следъ това и общото събрание продължили мандата на комисията за проучване връзкитѣ между безработицата и размѣра на реалнитѣ заплати.

Цената на човѣшкия трудъ. Единъ цененъ приносъ къмъ изясняване на проблемата за международната сравняемостъ на надницитѣ представя съобщението на председателя на Баварското статистическо бюро проф. *Ф. Цанъ* върху цената на човѣшкия трудъ съ огледъ на значението ѝ за производството и консумацията. Разглеждайки отдѣлнитѣ страни на тази сложна и отъ голѣмо актуелно значение проблема, авторътъ на съобщението синтезира едновременно и предшестващитѣ трудове на Боули, Флюксъ и Юберъ върху заплатитѣ, разглеждани като елементъ на костуемата стойностъ на производството и като възна-

граждение на работника. Това съобщение възбудило живъ интересъ въ последното заседание на секцията, която предложила да бжде препратено то на учредената вече по-рано комисия, занимаваща се съ въпроса за работническитѣ заплати като елементъ на костуемата стойностъ на производството, за да се избѣгне назначаването на още една нова комисия. Общото събрание потвърдило това решение съ покана къмъ бюрото на Института да попълни речената комисия, ако е нужно, съ още членове.

*

Както се вижда отъ гореизложеното, сесията въ Токио, макаръ и извънредна, е обсъдила значителенъ брой и отъ голѣма важностъ въпроси, изнесени въ редъ съобщения, много отъ които били представени отъ японци. Инициативата на бюрото на Института, да се поставятъ на дневенъ редъ нѣкои отъ най-актуелнитѣ въпроси и да се поканятъ по-виднитѣ членове на Института да приготвятъ и представятъ съобщения и научни трудове по тѣхъ е била посрещната твърде добре и е дала отлични резултати. Традициитѣ на Института, обаче, сж били респектирани въ Токио и никакви окончателни резолюции не били взети по третиранитѣ проблеми; почти всички изнесени въпроси сж били препратени на съществуващитѣ отъ по-рано или на нови специални комисии, така че Институтътъ ще има да се произнесе въ идната или въ една отъ по-къснитѣ сесии върху резолюции, които сж преминали презъ три инстанции: комисия, секция, общо събрание.

Идната ХХ-та редовна сесия ще се състои, както бѣ решено, въ столицата на Испания, Мадридъ. Бюрото на Института, въ споразумение съ организационния комитетъ, е вече опредѣлило дата на свикването ѝ — 14 идуши септемврий. Сжщото е било уведомено отъ пълномощния министъръ на Испания въ Хага, че привременното правителство на новата република е изпратило на 29 априлъ официални покани къмъ правителствата на заинтересованитѣ страни да взематъ участие съ свои делегати въ сесията. Поканени сж отдѣлно и членоветѣ на Института.